

[Hagen Hagensen]

Modsat hr. Bakholt og hans parti vil vi gerne være med til at spise ved dette bord, hvor der kan være tale om, at man kan konjunkturudlignige ved at henlægge til en fond. Jeg gør opmærksom på, at der i det forslag, venstre har fremsat, er tale om, at der bliver valgfrihed mellem at henlægge til investeringsfond eller til en særlig konjunkturudligningsfond.

Man må være ganske klar over – det er hr. Bakholt sikkert også – at der er begrænsninger for, hvad man kan anvende investeringsfondshenlæggelser til, hvorimod man kan stilles friere, hvis der er tale om, at man har henlagt til konjunkturudligningsfonds. Vi finder, at alt, hvad der kan gøres i disse tider for at søge at gøre erhvervslivets vilkår for at producere og for at beskæftige andre bedre, bør nyde fremme.

Med disse bemærkninger skal vi i lighed med, hvad vi tidligere har gjort, hvor forslaget har været fremsat fra venstres side, sige, at vi går positivt ind i arbejdet for at søge det gennemført.

Glistrup (FP):

Vedtages forslaget, betyder det, at den danske skattelovjungle får tilføjet nogle løvefødder og gesvejsninger på 14 paragraffer med en ny ordning, og så er der altså på ny skabt noget mere udviklethed, noget mere mulighed for misforståelser, noget mere administration og nogle bedre chancer for, at de, der er beskæftiget med det uproduktive arbejde, f.eks. sagførere og revisorer, kan blive styrket.

Set fra den enkelte skatteydere synspunkt, der kunne tænke sig at benytte ordningen, hvis han kunne finde ud af den, betyder det ikke, at han får mulighed for at trække en øre mere fra, end han kan i dag. I dag er situationen den, at lige præcis det beløb, som omhandles i venstres forslag, kan lige præcis de personer, der omhandles i venstres forslag, trække fra. Det, venstres forslag går ud på; er blot, at medens man for at kunne trække dem fra i dag inden for en 12-årig periode skal have brugt pengene til at investere i en eller anden form for aktiv erhvervsvirksomhed, så kan man nu bare spise marcipanbrød for pengene, eller hvad man vil finde ud af at bruge midlerne til. Det er altså dér, man begynder at knytte et fradrag

til, at man faktisk godt kan bruge dem til privat forbrug. Hvis man vil bruge dem til investering, er venstres forslag fuldstændig overflødigt, for så har vi i forvejen en bedre regel i investeringsfondsloven, der dels giver en længere forbrugsmulighedsperiode, altså anvendelsesperiode for pengene, dels ikke i de fleste tilfælde kræver en så stor binding, som tilfældet er her.

Hvor mange mennesker der i givet fald vil benytte ordningen, er det selvfølgelig svært at gisne om, men vi kan bare se: hvad er det for en gruppe, som vil kunne gøre brug af ordningen? Det er for det første den gruppe, der er selvstændigt erhvervsdrivende, som altså her skal have et skatteprivilegium, som de, der ikke er selvstændigt erhvervsdrivende, ikke har. For det andet er det mennesker, der ikke agter i særlig grad at investere i erhvervsvirksomhed, for så vil de bruge investeringsfondsloven.

For det tredje er det mennesker, der derudover skal opfylde den betingelse, at de har en ret rigelig og ganske god likviditet, og det vil typisk sige, at det er virksomheder, der er mere fortidsrettede end fremskridtsrettede, som er ved at afvikle, og som derfor har fået en god likviditet, og som er på vej til at komme på kirkegården. Det er forretningsfolk med den slags virksomheder, som her skal gives en særbegunstigelse. Bevares, i fremskridtspartiet under vi alle at få indkomstskattefordele og også disse mennesker, men vi må bare se i øjnene, at da forslaget ikke medfører, at der bliver en øre yderligere til rådighed for indkomstskattelettelser, fordi det ikke tager fat i de offentlige udgifter, så er situationen altså den, at den lettelse, der skal gives denne persongruppe, skal kræves ind i merskatter hos en anden persongruppe. Det føler vi os bestemt ikke særlig fristede af til at sige, at det må vi virkelig gå ind for og anbefale.

Venstre har forsynet forslaget med en tillokkende etikette, idet man kalder det konjunkturudligningsfonds, men det er der ikke tale om. Det, der er tale om, er, at den gruppe, som jeg har beskrevet, altså folk, der er på vej ud af erhvervslivet, vil få en løbende, rullende skattecredit. De hensætter 25 pct. om året, og det kan de gøre i de første 5-6 år, og så har de altså opnået, uanset om deres indtægter er stigende eller faldende eller konstante eller svingende, eller hvad de er, at